

ПАГУЛЯЕМ
НА РАКЕТНЫХ
ПЛЯЦОУКАХ?Армія
і дабрачыннасць.

2

І ДЗЕЦЯМ
ТРЭБА АДПАЧЫЦЬ.Праблему
каменшчыце
супрацоўнік
Міністэрства
адукацыі.

2

"ХОЧАЦЦА
ПРОСТА
СВЕТЛА ЖЫЦЬ".Постаць
Яўгенія Янішчыц.

3

У ЛАРЫСЫ
ДОЛІНАЙ
МУЖ - КАРОЛЬ...

Сустрэча для вас.

3

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЁЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

11 жніўня 1994 г.

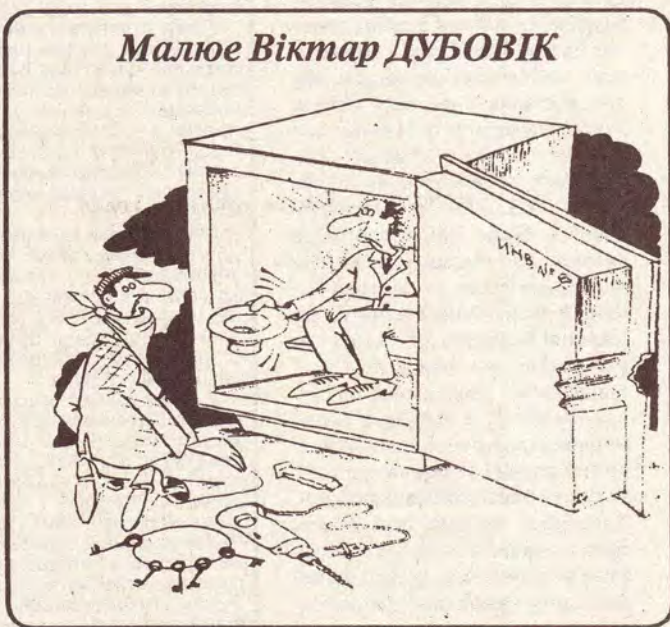
Чацвер

№ 87(13804)

Кошт у розніцу 100 рублёў

Выдавецца з 1921 года

Малое Віктар ДУБОВІК

Кур'ер "ЧЗ"

Днямі адбылася сустрэча прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандра Лукашэнкі з галоўнымі рэдактарамі рэспубліканскіх газет і часопісаў.

Адначасова складалася эканамічнага становішча Беларусі, прэзідэнт падкрэсліў важнасць узвядзення з прэсай яе ролі ў лабудзе дзяржаўнасці Беларусі, суверэнітэту, абароны гонару як прэзідэнта, так у яго асобе і рэспубліцы.

Адметна тое, і гэта неаднаразова падкрэслівалася, што прэзідэнт гатуе да пастаяннага дыялогу з прадстаўніцтвамі сродкаў масавай інфармацыі, іх разумення падтрымкі, як фінансавай, так і новых пачынаў, што б дапамагала ў гэты цяжкі час выданнем заробітчы грошы. Аляксандр Лукашэнка з разуменнем аднёсся і падтрымаў ідэю стварэння прэс-банка, акцыянерам якога маглі б стаць сродкі масавай інфармацыі, і які б мог адгрываць вялікую ролю ў станаўленні дэмакратычнай, незалежнай ад дзяржавы, прэсы.

У заканчэнне Аляксандр Лукашэнка прапанаваў стварыць з галоўных рэдактараў групу прадстаўнікоў для выпрацоўкі дзяржаўнай палітыкі ў адносінах да сродкаў масавай інфармацыі.

Што ў кішэні прэзідэнта? Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка прадставіў дэкларацыю аб сваіх даходах для публікацыі яе ў сродках масавай інфармацыі.

Як вынікае з дэкларацыі, прэзідэнт не мае ўласнасці ў выглядзе прадпрыемстваў, жылля, памяшканняў і іншай нерухомасці, зямельных участкаў. З красавіка 1995 года ў Лукашэнкі жыве ў паўднёвым-заходняй частцы горада Мінска ў будынку, карыснай плошча якога — 55 квадратных метраў, з надвор'ем і лабудовамі і прысядзібным участкам 0,25 гектара. На час работы на пасадзе прэзідэнта Рэспублікі Беларусь яго прадстаўлена службавая раздзячца ў Мінску.

Грошы ўклад прэзідэнта ў Шклоўскім раённым аддзяленні ашчаднага банка складае 16 тысяч 64 рублі і 21 капейку. Укладу ў іншых банках, акцыяў і іншых каштоўных папер прэзідэнт не мае, таксама як не мае сваёй долі ў статутных фондах суб'ектаў гаспадарання. Наяўныя сродкі прэзідэнта не пераходзяць межаў заробітнай платы, якая з мая па ліпень 1994 года складала 1602631 рубль. Іншых крыніц даходаў, якія падлягаюць падаткаабкладанню, прэзідэнт не мае.

Прадстаўляючы дэкларацыю аб сваіх даходах, Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў, што ўласнасць і даходы прэзідэнта, іншых вышэйшых службовых асоб дзяржавы будуць заўсёды даступныя для кантролю, а публікацыя гэтай дэкларацыі дае пачаць з любоў гаспадарствам аб'яднаным, партыям, прыватным асобам правярць праўдзлівасць прадстаўленых звестак.

БЕЛІНФАРМ.

Сімвал
духоўнага адраджэння

"Упершыню ў нашай рэспубліцы будзе адначасова Дзень беларускага пісьменства і друку. Сёння ён выпадае на 4 верасня", — паведамаў журналістам Аляксандр Бутэвіч, міністр культуры і друку.

Мы маем намер святкаваць Дня пісьменства і друку зрабіў агульнанародным сімвалам духоўнага адраджэння Беларусі, — сказаў Анатоль Іванавіч. — Ва ўсіх славянскіх народаў ёсць такія ўрачыстасці. Цяпер і ў нашай краіне штогод у пер-

шы тыдзень верасня будзе праводзіцца гэта свята.

Першай сталіцай народнай урачыстасці будзе старажытны Полацк — калыска беларускай дзяржаўнасці і культуры, горад, неадарыўна звязаны з імёнамі асветніц Ефрасінні Полацкай і першадрукара Францыска Скарыны. У далейшым сталіца свята будзе мяняцца.

Цяперашнія мерапрыемствы, прысвечаныя Дню пісьменства і друку, будуць праводзіцца па ўсёй краіне на працягу тыдня: з 28 жніўня па 4 верасня, — удакладніў А. Бутэвіч. — Яны пройддуць пад знакам першых урокаў, лекцый, семінараў па тэмах: "Пісьменства і друк Беларусі", "Крыніца культуры і духоўнасці народа".

У рамках святочнага тыдня адбудзецца і навукова-творчая экспедыцыя "Дарога да святых". Яна пройдзе па старажытных цэнтрах беларускай культуры — Навагрудку, Нясвіжы, Тураве, Оршы і Полацка. А асветніцкія і навуковыя шляхы лампадка са святым агнём ад трыны Гасподняй, які запалены ў 1992 годзе ў Іерусаліме і захоўваецца ў Свята-Духавым Кафедральным Саборы ў Мінску. Затым лампадка будзе знаходзіцца ў жаночым манастыры ля мошчы Вялікай Ефрасінні Полацкай, заступніцы Беларусі.

Свята пісьменнікаў, журналістаў, выдаўцоў і паліграфістаў плануецца адкрыць у Мінску ўрачыстым сходам 2 верасня ў Дзяржаўным акадэмічным Вялікім тэатры Беларусі. Тут пройдзе ўрачыстае ўзнагароджанне творчымі работнікамі. Адбудзецца святоточны канцэрт мастацтваў. Апошнім свята будзе 4 верасня мінтынг у Полацку, куды запрошаны прадстаўнікі беларускай дыяспары з іншых краін свету, а таксама замежныя госці.

Святлана КУЛІКОВА.

Трывожнае "лідэрства"

Смаргонскі райвыканкам падаў вынікі працы райна за першыя тры месяцы 1994 года. Зафіксаваны спад вытворчасці амаль на трыць вышэй, чым у студзені-чэрвені мінулага года. Больш чым на 40 працэнтаў знізілася вытворчасць тавараў народнага спажывання.

Сумна, але ў "лідэра" тут аказаліся нават вядомыя ўсёй рэспубліцы мясцовы камбінатны і Сольскі завод для сушкі агароднін.

Павел МЯГКОЎ.

Гарым ... і жартуем

Учарашняя ноч абавязкова запомніцца мінчанам. Нарэжце пайшоў такі дожджачка і спыніўся. Нібыта дзеці, заблытаўшыся, прасілі, каб іх адвядуць дадому. Але, мусіць, самыя шчаслівыя былі ў гэты час пахаронныя, якіх літаральна замуціла панавалішая апошніх паўраза месяца спека. Як адначасова намісніліся на чыстым асфальце вясёлыя пахаронныя службы. Першай ішоў раён г. Мінска Уладзімір Гарэлікаў, яго падначаленыя працавалі ў гэты час на мяжы магчымасцяў. Тушылі палаючыя кватэры і падвалы, сметнікі і траву. 73 выезды толькі за ліпень.

Шмат бачылі гэтыя людзі. І здзівілі іх цяжка. Але даводзіцца здзіўляцца людской беспалапнасці. У такую спеку жыццё ўручае, напрыклад, літаральна захавалі 50 тысяч рублёў штрафу, а верхня планка спажывання дасягае аж 5 мільянаў рублёў, многія бяздумна паводзяць сябе ў лесе, у зонах адпачынку. Бывалі дні, калі пахаронны даводзіцца па некалькі разоў выяжджаць на тушэнне травы, лясных масіваў. І яшчэ хацелася сказаць пра адну акалічнасць. Не змяняецца коэфіцыент "жартунай" аўдыторыі патэлефона 01. У Гарэлікаў назваў такую лічбу. У мінулым месяцы 25 выездаў былі дарэміны.

Небаспека ўзнікнення пажараў застаецца. Будзем памятаць пра гэта. Вера ШЧЭЦІНА.

Курсы валют на 10 жніўня:

Далар ЗША	Купя	Марка
26400	27200	16600
26500	27000	16600
26300	27200	16500

"Суперчэнэл"

Фестываль

з паўднёвым акцэнтам

У бразільскім горадзе Грамаду адкрыўся XXII Міжнародны кінафестываль.

Сярод дзяржаў-удзельніц — Італія, Іспанія, Канада, Лаціна-амерыканскія краіны. Адзін з самых пачэсных гасцей фестывалю — "зоркавы" рэжысёр Мікеланджэла Антаніні.

"Аўрора" ... у Швецыі?

Вядуцца перамовы аб мяючым адбыцца адбудаванні "карабля развалюч" крэйсера "Аўрора" ў Швецыю для ўдзелу ў выставе, прысвечанай расійскай гісторыі.

Завершана рэканструкцыя ўнікальнага паркава-замкавага комплексу ў Нясвіжы. І вось цяпер вядомы замак Радзівілаў з яго цудоўным паркам, старажытнымі дрэвамі, чыстымі сажалкамі, лужкамі, чыгуннымі ліццямі агароджаў, алеямі, скульптурамі і помнікамі паўстаў ва ўсёй прыгажосці такім, як сто гадоў таму. Зазыўшы хароствам, ажыла даўніна.

Нясвіж з яго старажытнымі помнікамі — касцёлам, гарадской ратушай, замкам Радзівілаў і пры-

лягаючым да яго паркам — гонар, гістарычная рэліквія беларускай. Тут у 1562 годзе Сымон Будны надрукаваў на беларускай мове свой "Катэхізіс", тут вучыліся вялікія паэты Уладзіслава Сыракомля і

Якуб Колас, пісьменнік Кузьма Чорны.

Раман КАБЯК, БЕЛІНФАРМ.

ПАТРАБУЕЦЦА ДАПАМОГА

Каб не згас
факел надзеі!

Спешыал Алімпікс Інтэрнэшнл — сусветны рух інвалідаў, створаны сям'ёй Кенэдзі 25 гадоў, атрымаў развіццё больш чым у 120 краінах свету.

Дабрачынная праграма Спешыал Алімпікс заклікала ажыццяўляць спартыўна-адукацыйныя мерапрыемствы, а таксама праводзіць спецыяльныя Алімпіяды гульні летнія і зімовыя праз кожныя 2 гады для дзяцей з неадапаванымі разумовымі і фізічнага развіцця. Гэтыя мерапрыемствы дадуць ім магчымасць сямейна ўвайсці ў грамадства ва ўмовах, пры якіх іх прымаюць, паважаюць і даюць магчымасць стаць карыснымі для гэтага грамадства.

Тры гады таму ў гэты рух уключыліся і Беларусь. Заснавальнікам Беларускага камітэта Спешыал Алімпікс з'яўляецца Міністэрства адукацыі і замежных прадпрыемстваў "Дынастыя Юнівэсале" (ЗША). Спонсары яго — Беларускі фонд "Дзеці Чарнобыля", Беларускі дзіцячы фонд, таварыства інвалідаў, слепых, глухих, дзяржаўны камітэт па фізкультуры і спорту Рэспублікі Беларусь, Беларускі фонд міласэрнасці і здароўя, рэспубліканскі Цэнтр па экскурсіях і турызму, Мінская праваслаўная царква Аляксандра Неўскага і інш.

Беларускія дзеці-інваліды і дзеці з неадапаваным разумовым і фізічнага развіцця пад кіраваннем вопытных трэнераў і наставніц фізічнай культуры займаюцца па 30 відах спорту. Яны спартыўнаю спачатку ў школах, клубах сярод роўных сабе, затым выступаюць на раённых, гарадскіх, абласных спаборніцтвах, алімпіадах, фестыва-

лях і толькі самыя моцныя прадстаўляюць свой горад і вобласць на рэспубліканскіх спаборніцтвах, якія арганізуе Беларускі камітэт Спешыал Алімпікс.

Нашы школьнікі-інваліды ўжо неаднаразова ўдзельнічалі ў еўрапейскіх турнірах, прымаў удзел у зімовых алімпійскіх гульнях у 1993 г. у Зальцбургу (Аўстрыя), якія арганізоўваў і праводзіў Спешыал Алімпікс Інтэрнэшнл. Яны заваявалі 52 залатыя, 12 сярэбраных і 15 бронзавых медалёў. Цяпер нашы спартсмены-інваліды рыхтуюцца да летніх алімпійскіх гульняў, якія будуць праходзіць у г. Нью-Хевене ў ЗША ў 1995 годзе, дзе выступляць у 7 відах спорту. Ужо вызначана дэлегацыя Рэспублікі Беларусь: 30 дзяўчынак і хлопчыкаў і 6 трэнераў.

У рэспубліцы 315,8 тысячы дзяцей-інвалідаў. Аб'яднанні пад Флагам Беларускага камітэта Спешыал Алімпікс, яны гавораць: "Дай мне магчымасць перамагчы. Але калі я не змагу, то няхай я буду смелым у гэтай спробе".

Даць ім шанец перамагчы — наша задача!

Наш адрас: Беларускі камітэт Спешыал Алімпікс, Рэспубліка Беларусь, 220010 г. Мінск, плошча Незалежнасці, дом 9, пакой 309, тэл. 20-11-86. Наш рэзідэнцыйны адрас: 1141411 у гарадской дырэцыі Белінтэсбанка ў г. Мінску, код 764. Валютны рахунак 701070329 у гарадской дырэцыі Белінтэсбанка г. Мінска.

Валентын ШУХ, прэзідэнт Беларускага камітэта Спешыал Алімпікс.

Ф. СП-1

Міністэрства сувязі і інфарматыкі
Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету 63129

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

на 1994 год па месяцах

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Куды (паштовы індэкс)

Каму (прозвішча, ініцыялы)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА

ПВ месца на газету 63129

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

на 1994 год па месяцах

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Куды (паштовы індэкс)

Каму (прозвішча, ініцыялы)

Распачалася падпісная кампанія на чацвёрты квартал 1994 года.

Для тых, хто прайшоў з "Чырвонай зменай" пэўны шлях і хто з цікавасцю вывучае спіс перыядычных выданняў, каб спыніцца на адным з іх, нагадваем падпісны індэкс нашай газеты — 63129.

Падпісная цана — 12 тысяч рублёў на 3 месяцы.

На беларускія выданні падпіска завершыцца 15 верасня, на расійскія — 10-га.

Многія аглядалі лічачы, што гэта гісторыя можа "зацягнуць" Клітана.

3 сівай даўніны...

У цэнтральнай Нарвегіі знойдзена старажытнае захаванне вікінгаў, узрост якога — каля 13 стагоддзя.

Ужо знойдзены старажытны меч, шчыт і іншыя цікавыя для навукі рэчы. Захаванне налічвае каля 800 магільнак.

Уто выратуе прэзідэнта?

Працягваецца расследаванне фінансавай дзейнасці члараў прэзідэнта ЗША Клітана ў часы ягонага губернатства ў штаце Арканзас.

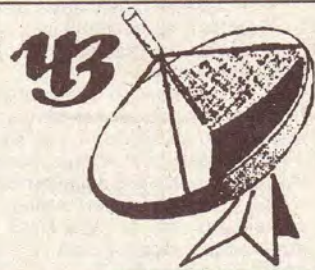
Укол "у законе"

Констытуцыйны суд Германіі паставіў, што "эпізодычнае ўжыванне ў малых колькасцях" аднаго з наркатычных сродкаў — гашыша, — якое не наносіць шкоды трэцім асобам, закону не супярэчыць.

Недатыкальная Мадонна

Суд Лос-Анжэлес забараніў "фанату" амерыканскай стывачкі Мадонны Тоду Лорэнсу падыходзіць да яе бліжэй, чым на 100 ярдаў.

Лорэнс "дастаў" Мадонну, сцярджаючы, што ён — муж "зоркі".

Дзяжурны па выпуску
Павел СІМАНАЎ.

ЭКАНОМІКА

Праца на бугучыню

□ Святлана БЕЛАЯ

Згодна з данымі Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па знешніх эканамічных сувязях за I паўгоддзе 1993 года, у Беларусі з 825 сумесных прадпрыемстваў амаль палову складалі беларуска-польскія, каля адной трэці — беларуска-нямецкія, і толькі 10 працэнтаў — беларуска-амерыканскія. Адно з іх — "Double Star International".

З прадукцыяй гэтай фірмы беларускі пакупнік знаёмы ўжо два гады. У лістападзе 1992 года на базе цэха шкаладнай літкі гомельскай фабрыкі "Спартак" пачаў выпускацца шкалад, у прыгожай упакоўцы "Park Avenue", які ні па сваёй дызайну, ні па якасці не адрозніваецца ад амерыканскага.

Зараз, калі старая эканамічная сістэма ў краіне разбураецца, а новая толькі ствараецца ў пакутах, прадпрыемствы, якія раней праз дзяржаву былі забяспечаны ўсім неабходным, павінны шукаць сабе самі сыравіну, рынак збыту. І гэта разумець стваральнікі "Double Star International".

Нагледзячы на тое, што офіс шкаладнай кампаніі знаходзіцца ў цэнтры Манхэтэна, які ні даўна, у тэатральна-беларускай атмасферы. Насценны календар "Магнаты Беларусі", традыцыйныя сувеніры з дрэва, беларускія газеты і часопісы, лісты з Беларусі... Заснавальнікі кампаніі Лявон Зялёвы і Марат Новак родом з Беларусі. Гэта, між іншым, і стала асноўным фактарам, чаму менавіта Беларусь выбралі яны для стварэння сумеснай вытворчасці, хаця былі прынадыны плановай у Расіі, Украіны, Малдовы. Першапачатковы капітал сумеснай вытворчасці склаўся павільна дзяржавы. (Для параўнання: агульны аб'ём інвестыцый амерыканскага капіталу ў Беларусь на перае

паўгоддзе 1993 г. склаў 15 мільянаў даляраў). Гэтыя ж амерыканцы згадваліся рабіць пастайку сыравіны, а таксама рабіць упакоўку. У сваю чаргу фабрыка адказвала за ўсю вытворчасць прадукцыі, разлічвала кошту, выдаткі, звязаныя з вытворчасцю прадукцыі, зарплатай, электраэнергіяй, амартазацыяй, складскімі памяшканнямі, адлічэннямі на прыбытак. Продаж прадукцыі і яе дастаўку да пакупніка брала на сябе кампанія. Гэта была рызыка з амерыканскага боку, бо ні дзяржава, ні прадпрыемства, ні кіраўніцтва фабрыкі "Спартак", з якім яны падпісалі дагавор, — ніхто не даваў гарантыі, што сумесная вытворчасць не будзе закрыта праз некалькі месяцаў. Не вярта спыняцца на цяжкасці і бюракратычны пераходы, праз якія давялося прайсці найперш, чым цэх пачаў выдаваць прадукцыю. Нават калі ўжо было, здавалася б, усё наладжана: закуплена і прывезена сыравіна, а шкалад вост-вост мусяў сысці з канвеера, усё апынулася на мяжы зрыву, бо абортка, якую ўзяў зрабіць адзін беларускі прадпрыемнік, адсутнічала. Мусілі ў тэрміновым парадку друкаваць абортку ў Амерыцы. Дроўзавы, якая ледзь не сарвала вытворчасць, была, на жаль, неадзінай. І гэтага, дарчы, дастаткова, каб любы амерыканскі прадпрыемнік скончыў усялякі бізнес у Беларусі. Недарэмна ж у 1993 годзе гэтая

амерыканская фірма была адзінай кампаніяй, што працавала з нашай краінай.

— Мы задаваліся нашым супрацоўніцтвам з фабрыкай, — кажа тым не менш партнёр Лявон Зялёвы Марк Бліндэрман. — Я быў здзіўлены, што такая складаная структура, як фабрыка, змагла так хутка перайсці на сучасны міжнародны разлік, на наш метад. Зараз ідзе пошукі ўліку рэсурсаў і грошай. Калі раней фабрыка магла намяць 5 чалавек, з якіх 4 сядзелі без працы, то зараз такога няма. Людзі зразумелі новую сістэму і пагадзіліся з ёй.

— Сумесная вытворчасць, — працягвае М. Бліндэрман, — працуе ўжо год. Мы завозім у Беларусь усё неабходнае для вытворчасці: какава-парашок з Інданезіі, цукар з Бразіліі, замаянажыны какава-масла з Бельгіі, пахучыя дабавкі з іншых краін свету. Працуем з 10 рознымі пастаўшчыкамі: і на Захадзе, і ў Беларусі. Нашы партнёры завоззяць не толькі сыравіну, але і паперу для аборткі, фальгу, фарбу для друку. Усё павінна працаваць, як гадзінік, сінкронна. Раней у наладжванні і функцыянаванні агульнага эканамічна-прамысловага механізму дапамагаў дзяржава. Сёння гэты ўсё прадпрыемствы робяць самі. Многія эканамічныя сувязі парушаны, што стварае неадназначнасць, якія і пужаюць замежных прадпрыемніцтваў. Амерыканскія бізнесмены разважаюць прыблізна так: мы можам пабудаваць у Беларусі фабрыку, можам нешта змаўляць у іншых краінах. Але мы не можам прывозіць усё з Амерыкі, нават дроўзавы. Бесперапыннасць паставы, надзейнасць партнёраў — гэта глаўныя фактары, на якіх пабудаваны амерыканскі бізнес.

— Сёння фірма сумесная закупляе толькі сыравіну на су-

му 350—400 тысяч даляраў. Абарот вытворчасці разам з шкаладнай памадак складае 1 мільярд рублёў. Акрамя шкаладных літак хутка будзе выпускацца шкаладныя літкі з дабавкамі: пачнем, кукірузай, арахамі. Планаўца наладзіць выпуск шкаладных "батончыкаў" і цукерак "Асарты".

"Double Star International", акрамя вытворчасці, займаецца і дабрачыннасцю, спонсараваў дзейнасць. Напрыклад, ахвяраванні паступілі на рахунак беларускага дзяржаўнага цырка, мінскага грамадска-асветнага клуба "Спадчына", рэлігійнай абшчыны "Крышны".

— Зараз вытворчасць, — гаворыць генеральны дырэктар Марат Новак, — выпускае 300—350 тон шкаладных літак у месяц. Таксама мы выпускаем штомесячна 100 тон шкаладных глазуры, якая разыходзіцца па кандактарскіх цэхах усе Рэспублікі. Мы можам падоцьці вытворчасць шкаладу ў 2 разы. Уся справа ў пакупніцтве паліцы. Мы жадзем прыцягнуць эканамічны патэнцыял як унутры Беларусі, так і за межой. Гэта карысна для ўсіх. І для фабрыкі "Спартак", якой супольная вытворчасць пастаўляе шкаладную аснову, і для людзей, якія працуюць на фабрыцы, і для краіны, бо ствараецца прадукт, увозіцца валюта. Па сучасным стандартам шкалад неадарэгі і мае добрую якасць.

Мы на прыкладзе сваёй вытворчасці спрабуем разбіць стэрэатыпы, пераканаць іншых, што мець бізнес у Беларусі, як і краінах былога СССР, гэта нармальнае справа, якая не вядзе да банкруцтва. У сваіх сустрэчах з прадстаўнікамі амерыканскага бізнесу мы тлумачым, што Беларусь — гэта не Расія, і не Украіна. Беларусь больш прыбліжана да Еўропы, і яе людзі хутчэй зразумуць.

меюць канцэпцыю бізнесу. Сёння гэта краіна, пераважна з добра падрыхтаванымі спецыялістамі па маркетынгу. Зараз, напрыклад, я працую з дзяўчынкай з мінскага офіса практычна на тым жа ўзроўні, што і з амерыканскімі партнёрамі. Для многіх амерыканскіх бізнесменаў мы — сваясаблівы прыклад, які пераконвае, што з Беларусі можна мець бізнес. Мы робім шкаладныя літкі, якіх у 3—4 разы танней, чым шкалад, выраблены ў краінах трэцяга свету. І ў той жа Мексіцы, Бразіліі не могуць зрабіць шкалад такой якасці, бо ў Беларусі ёсць кваліфікаваныя кадры, новае абсталяванне. Калі амерыканскі бізнесмен пабачыць, што ён мае гарантыю зрабіць прыбыток тут у Беларусі, ён будзе рабіць гэта. Але гэта гарантыя павінна быць, таму дзяржава павінна дапамагаць супольным прадпрыемствам і вытворчасці. З эканамічнага пункту гледжання Беларусь, як незалежная краіна, мае мажлівасці паставіць сябе і каціравацца на сусветным рынку. І Беларусь будзе моцнай эканамічнай краінай, калі яе ўнутраная і знешняя палітыка не будзе перашкаджаць бізнесу. Дзяржава павінна прыцягваць сваіх людзей, якія сёння жывуць за межамі. Беларусі: адны ведаюць, другія дарадзіць, трэція грашыць — мусіць дапамагаць абдуваць сваю Бацькаўшчыну. Толькі пры такой умове ўсё мы разам можам зрабіць краіну з моцнай эканамічнай асновай. Гэта і ёсць адна з прычын, чаму выхадцы з Беларусі Лявон Зялёвы і Марат Новак заклалі бізнес у Беларусь, чаму яны працуюць на Бацькаўшчыну. Яны працуюць на будучыню.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА

І ў "Вішнёўцы" гадуець бадмінтаністаў

Что б там ні казалі, а шчасце нашых дзяцей усё ж залежыць ад нас, дарослых. Дарэмна наракаюць некаторыя маці, што ў вясёлай дзяцінства стартуванні шанцаў менш. Не верце! Не ў шанцаў справа — у элементарнай увазе да таго, што мы звычайна называем доўгай дзіцяці. І ўжо дакладна не вёска тут вынаваецца.

У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей.

Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

лаўнічых бульварх заходнага фарпоста Беларусі, ушанаваць памяць загінуўшых абаронцаў крэпасці-героя, паклікаць раскопкам сярэднявечага Бярасця.

Члена вішнёўскага прафкама М. Іванову запрасілі ў паездку дапамагчы трэнеру. Марыя Аляксандраўна ў каласе не навічок, а ў падобнай ролі — упершыню. У гутарцы са мной паведала: "У гісторыі роднага каласа такіх паездак для дарослых не прыпомню. Зайздросчу я нашым дзецьмі". І ёсць чаму заздросціць. Добра памятаюць юныя вішнёўскія бадмінтаністы Сяргей Ліпніцкі, Алег Міханенко, курсіюна-бадмінтонныя туры ў замежныя Кайнасы ў недалёкіх Брасель. Гэтая сустрэча ў Брасель скончылася ўспэхамішчэй. Больш вопытныя брасельскія і нашы вішнёўскія аказаліся яны на роўных. А вось у глаўным вясковыя далі фору: з'явілася яшчэ адно ў іх жыцці адкрыццё — старажытны Бразілія, невідомы дагэтуль астравак роднай Беларусі. Адкрылі яны яго для сябе ўпершыню і, спадзяюся, надоўга. Яшчэ раз адно варта ўспоміць. Вярнуўшыся дадому, васьмідзясятны Аляксей Вітушка сваім сябрам шыра прыказаў: "Хацце стаць прафесіянальнымі спартсменамі". Гэта не дзіўна. Шчасце таму, хто знаходзіць гэту "зорку" такім жа юным, як гэты хлапчук. Пакуль ты малады, поўны сіл і энергіі, то зможаш сказаць гэтаму свету ўласнае "я", завуляючы ўсё ў пра свае намеры.

Але вернемся зноў да падзеі, што прынесла ўсім яе ўдзяльным акія ўзражэнні. Іх гэта не дзіўна. Шчасце таму, хто знаходзіць гэту "зорку" такім жа юным, як гэты хлапчук. Пакуль ты малады, поўны сіл і энергіі, то зможаш сказаць гэтаму свету ўласнае "я", завуляючы ўсё ў пра свае намеры.

Аляксей ЛЕБЕДЗЕЎ.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

рачыннем, але рэалізоўваць яе маркуеца па дзве маркі за экзэмпляр — з мэтаў сабраць грошы на выданне іншых падобных кніжак. Неўзабаве Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў збіраецца стварыць свой друкарскі цэнтр, што будзе выдаваць разнастайную літаратуру, патрэбную бачкам хворых дзяцей.

І ўсё ж ніякая дапамога не будзе ім лішняй. Калі ласка, прымяце да ўвагі гэты разлік: па рахунку: 2609144, код 334. Асацыяцыя бачкоў дзяцей-інвалідаў, валютны рахунак № 001070664 — у Мінскім акцыянерна-камерцыйным гарадскім упраўленні Белпрамбанка.

Ірына ЗАВАДСКАЯ.

— У чарговы раз пераканаўся ў гэтым, наведваючы калас "Вішнёўца", што ў трыццаці мінутах яздзі ад Мінска. Знешне калас як калас. Толькі ад розніцы ад астанаткі і цэнтральнай сядзібы з цудоўнымі домікамі, — наведваючы і дзіцячага садка. Старошчына тут дарослая для сваіх дзяцей. Таму і летнія канікулы для вішнёўскага дзяцінства нават у пераходныя часы застануцца парой вясёлай. У адзін з цёплых чэрвеніскіх дзён на ўк-энд запарылі ў госці юных вішнёўскіх бадмінтаністаў бразільскія вяснікі. Заводу паабідалі сапернікамі і таварыскаму сустрэчу арганізавалі.

Магчыма, самі разумеюць, для перыферыяльнай каманды ўнікальнае. Таму і вырашылі не адмаўляцца і сумесна прыемнае з карысцю. Сустрэча сустрачае, а наведваць Бразілія з яго старажытнай гісторыяй лішні раз не пашкодзіць.

І наша трэнер мясцовай каманды Валентына Хімя пачала хадзіць перад мясцовымі дзецьмі па арганізацыі гэтай паездкі. Вынік не прымусіў сябе доўга чакаць, атрымалі школьнікі са сваім трэнерам "поўны сервіс": камфартальны аўтобус, і лепшыя нумары ў шыкоўнай гасцініцы горада над Бугам, і поўны пансіён, уключаючы паслугі экскурсавода.

Тут і дарослым было б чаму пазаздзіцца. Для некастрых Бразілія — станцыя пераездкі ў шоп-туры "за золатам". Ці можа хто з нас дазволіць сабе выйсці за межы беднага "камерцыйнага пратакола", каб так, як іх ідзе, проста пагуляць на ма-

ІНФА-КРЫМ

Даверлівыя ў нас людзі...

У адну з устаноў Маладзечна ўвайшоў малады чалавек, назваўся Васілём Іванавічам з гандлёвай базы і спытаў пра сваю старую знаёмую. Той не было на працы. Гасць пакітаў галавою: дастаў, маўляў, ён чорную ікру, шампанскае, балык, масліны. Жанчына, якая размаўляла з ім, як устала, а ён даў яе даверліва. А ён даў яе даверліва.

Малады чалавек задумаўся: "Не ведаю, ці змагу ўсім вам дапамагчы. Пазваню лепш на базу". Набралі нумар, з нечым парэўся, потым сказаў: "Давайце грошы". Тая і выклікала яму тры мільёны. І замест грошай пакінуў ім тэлефонную базу. Пайшоў і больш не вярнуўся. Жанчыны пазванілі на нумар тэлефона, які пакінуў ім гасць. Аказа-

лася, сапраўды база. Толькі... жывёла-нарытоўчая.

Мікола КАПЫЛОВІЧ.

Не хадзіў бы ты, юнак, у салдаты?

Дорага каштавала бешанковіцкаму юнаку адмова ісці ў вайсковую. Уладзімір Шукла, на якога не падаўся ні ў гэтым, ні ў іншым, у рэшце рэшт прыгавораны раённым народным судом да аднаго года і шасці месяцаў пазбавлення волі.

Праўда, пакаранне ўмоўнае, з абавязковым прыцягненнем да працы. Так што, зараз Уладзімір паводзіць на будоўлю народнай гаспадаркі адбываць сваё асаблівае "альтэрнатыўнае служэнне".

Уладзімір МІХНО.

Смерць "пад градусам"

Менавіта такую смерць зафіксавалі работнікі міліцыі Маладзечна, выявіўшы "малое прадпрыемства" на выратаваў апаганічнага атручвання.

Мерцвяком ён ляжаў з лейкаю ў адной руцэ і парожняй бутэлькай — у другой. У "майстэрні" на поўную магчымасць працавалі ажно два самагонныя апараты.

Мікола КАПЫЛОВІЧ.

Па фальшывых пашпартах

Чатыры грамадзяніны Афганістана былі зняты пагранічнікамі з поезда Масква—Берлін за спробу незаконна-

га перасячэння дзяржаўнай граніцы навай даспелымі.

На пункце пропуску "Брэст-Цэнтральны" высветлілася, што пагранічнікі спрабавалі выехаць у Заходнюю Еўропу па незаконна набытых пашпартах з сімваламі былога СССР, выдадзеных у Грузіі на імёны грузінскіх грамадзян. Пагранічнікам, каб адрозніць афганцаў ад грузін, не трапіла было правяральна-асабліва фізіяномічна здымкі. Парушальнікі прызналіся, што пашпарты, дарэчы, сапраўдныя, яны купілі ў Маскве ў невядомага па 650 далаў за дакумент. На чарговых "нелегалаў" з азіяцкага кантынента ў адпаведнасці з паставою Саўміна Беларусі накладзены штраф, на думку нашых пагранічнікаў, часта сімвалічны — з разліку расходаў на іх затрыманне, у-

трыманне і высылку за межы рэспублікі.

А вось трох грамадзян Самалі пагранічнаму нараву ў раёне прапускога пункта "Брузгі" прышліся адлюшчыць з дапамогай службова-пошукавых сабак за пяцьсот метраў ад дзяржаўнай граніцы. Гэтыя бравыя цёмнакурныя хлопцы спрабавалі ўцячы праз сістэму сігналізацыі і загарод у Польшчу, а адтуль — у Германію на "лёгкі" хлеб.

Як паведамілі ў прэс-цэнтры пагранічнай рэспублікі, дзяржаўная граніца Беларусі застаецца прывабнай лініяй, да якой амаль кожны дзень з краін блізкага і сярэдняга Усходу, як правіла, праз Маскву, накіроўваюцца групамі, часам у адзіночку, асобы, якія рвуцца на Запад у пошуках лепшай долі. Але закон ёсць закон, і гарушыць яго беларускія пагранічнікі не дазваляць нікому, хоць па-ча-

лавачы, у душы, такім парушальнікам можна і паспахаваць.

Мільёны... горкіх слёз

Нічым, і грашмы ў тым ліку, не кампенсавалі страту блізкага чалавека. Але народны суд Чыгуначнага раёна Віцебска ўсё-такі вызначыў суму, якую трэба сплаціць за ўраўнаважаныя справы ўласці на карысць мужа і жонкі Баранавіч, чый 18-гадовы сын Аляксандр быў забіты супрацоўнікамі міліцыі пры затрыманні.

Маральны ўрон бацькоў загінутага студэнта медыцынскага ацэнены ў 50 мільёнаў рублёў. Вінаватыя ў забойстве прыгавораны да пазбавлення волі.

БЕЛІНФАРМ.

Памяці Алеся Асіпенкі

Беларуская літаратура напэўна непамятае страту. 6 жніўня не стала аднаго з яе шчырых рупліўцаў — пасля цяжкай і працяглай хваробы памёр Алеся Асіпенка, усяго месяца не дажыўшы да свайго 75-годдзя. Мужны чалавек, якім быў Алеся Асіпенка, да апошняга ўдару сэрца несеў у сабе малады атэізм, а вышыня гадоў надзяляла яго разважлівай мудрасцю.

Алеся Харытонавіч Асіпенка нарадзіўся 7 верасня 1919 года ў вёсцы Пушкарэ Віцебскага раёна. Вучыўся ў педагагічным інстытуте, настаўнічаў. З 1942 года — партызан, памочнік камісара па камсамолу ў партызанскім атрадзе на радзіме. Восенню 1943 года ў тым жа атрадзе вызвалены ад акупантаў Горацкім раёнам распачаў камсамольскую работу. З гэтага часу на доўгія гады яго жыццё непарульна звязана з моладдзю.

Наўрымліва і апантаны, ён зараджаў энергіяй пошуку і росту людзей вакол сябе. Па ўсіх прыступках журналісцкай лясавіцы — ад карэспандэнта да рэдактара — прайшоў ён у рэдакцыі газет "Чырвоная змена" і ад загадчыка аддзела да галоўнага рэдактара — у часопісе "Маладосць". Затым працаваў галоўным рэдактарам кінастудыі "Беларусьфільм". З 1976 па 1980 год з'яўляўся галоўным рэдактарам штоднёвага "Літаратура і мастацтва".

Як аднак яго наўрымліва і адданасці Радзіме — ордэны Айчыннай вайны і II ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга, "Знак Пашаны", многія медалі. Яму прысвоена званне "Заслужаны работнік культуры БССР".

Аднак галоўная яго праца — гэта літаратурная дзейнасць. Не адно пакаленне беларускіх чытачоў спазнавала свет і дабарыню чалавечых адносін па творах Алеся Асіпенкі. Ад перахала апаўданаў у 1945 годзе да кнігі "Лед растанне", "Тодык кветка і прашы", "Парогі", "Абшчыны кут", "Жыта", "Канец бабінага лета", раману "Вогненны азміт", "Непрыкаяны маладзіц" рос, дужаў і стаўся яго талент, становіўся больш узнёсена рука майстра. Сведчанне гэтага — выбраныя творы ў 2-х і 3-х тамах. Прызнаннем і ацэнкай важнасці літаратурнай дзейнасці сталі прэміі Ленінскага камсамолу Беларусі і імя І.Мележа.

Рознабавасць таленту Алеся Асіпенкі выявілася і ў стварэнні сцэнарыяў мастацкіх фільмаў "Пяцёрка адважных", "Канец бабінага лета", "Трыго першых пушак" і іншых.

Алеся Асіпенка з таго арлінага пакалення людзей, на долю якога выпала ваянае ліхалецтва, нягледзячы аднаўленне з руінаў, валіліся і малыя будоўлі на ўсіх абшарах былога СССР. Апантаны рамантыкі, багаты бессярэбраннікі, яны шукалі працу, а не яна іх. Пакуль не выпала з пальцаў рука, пісьменнік працаваў. Ці не таму такія уражлівыя яго набыты апошніх гадоў. Напісана некалькі кніг, і сярэд іх — "Святая грэшнікі", "Клетка для бясцяжкі", раман "Лабірынт страху", у часопісе "Маладосць" (№ 9) друкуецца апошняя "Выканаўца".

У кнізе "Вечнае Мленнага Вялюху", што выдзіць у выдавецтва "Мастацкая літаратура", Алеся Асіпенка расказвае пра свае сустрэчы з Кузьмоў Чорным, Міхасём Лыньковым, Аркадзем Куляшовым, Іванам Мелехам, Уладзімірам Караткевічам, з іншымі знакамітымі дзеячамі літаратуры, культуры і мастацтва. Надзідзе час, калі сябры раскажуць і пра жыццё самога Алеся Асіпенкі, самабытнага пісьменніка, сумленнага чалавека і працяўніка, якім ён застаецца ў нашай памяці.

В.Ганчар, А.Бутэвіч, Р.Бардулін, Я.Брыль, В.Быкаў, Н.Гілевіч, П.Панчанка, М.Танк, І.Чыгірнаў, І.Шамякін, В.Адамчык, М.Аўрамчык, С.Андрэюк, Г.Бурдзік, А.Вярцінскі, М.Гіль, Г.Далідовіч, А.Дудараў, А.Жалызоўскі, А.Жук, С.Законнік, В.Зубіна, В.Валенка, А.Красінскі, А.Курдаў, С.Кухар, П.Макаў, І.Навуменка, В.Нікіфар, У.Паўлаў, Н.Пашкевіч, А.Пісьмяноў, І.Пташнік, Б.Сачанка, В.Супрунчук, У.Юрэвіч.

□ Мікола ФЕДЗЮКОВІЧ

Пазты пакідаюць нас, паміраюць... Пажылыя і зусім маладыя. Застаюцца іх творы, памяць аб іх, а ў памяці — сустрэчы, падзеі, факты.

Я.Смелякоў, С.Нараўчатаў, М.Рубцоў, У.Высоцкі, К.Буйло, С.Гаўрусёў, М.Стральцоў, А.Сербантовіч, Я.Янішчыц, Я.Крупенька... Яны, некаторыя старэйшыя таварышы, былі нашымі настаўнікамі, другія — добрымі сябрамі.

Першая постаць з гэтай кагорты — вядомая беларуская пэзетка Яўгенія Янішчыц.

Я гляджу на гэты журбівелы фатаздымак амаль трыццацігадовай даўнасці, і міжволі робіцца невыносна балюча, тужліва. Як гэта было даўно і нядаўна! Картачка, акую даслала мне "на добры ўспамін аб светлавой Ясельдзе і светлавасці Ясельдзяніч" — шнаццёва-царска-школьняцкай Парэцкай дзесяцігодкі, што на Піншчыне, Жэня Янішчыц, сягоння, як ніколі, хвалюе і непакоіць...

Тым болей, што ўжо мінула пяць гадоў з таго непарульна-трагічнага дня, калі ў вышнім небяжыццё бессмерцюца паліцэла на вечныя крылах адна з самых славутых птушак нашай нацыянальнай літаратуры — пэзетка Жэня Янішчыц (В.Котун). Цяпер ёй было б роўна сорак пяць...

Так, мы з ёй знаёміліся і пасябравалі, як зямлякі і як улюбёныя ў яе Вялікае Пазізію, спякотлівым летам шасцідзесяці чачэртага года, — калі я, будучы ў салдацкім водпуску, разам з журналістам М.Панасюком, прыехаў у вёску Вялікае, дзе жыла тады Жэня з маім Марыям Андрэеўнай і братам Віктарам. Было чэпела двухдзённае гасцёванне, цікавыя прагукі па Ясельдзе, лугах і палетках, вясёлыя размовы і, ведама ж, — вершы, вершы...

А потым было шчыльнявае развітанне — пераліска. Цяпер я ўспомніў, што павіны захаваць ці пэўна ад Жэні — некаторыя з іх, на ішчасце, адшуканыя... У лістах — тая ж адкрытасць і шчырасць, якія ўвогуле ўласцівыя яе характары ў пазізіі, а таксама вершы — асобныя з іх ішчасце нідзе не друкаваліся. Вось яны, гэтыя дакументы — сведкі пачатку творчага лёсу юнай Жэні Янішчыц.

15.IX.1965 г.

НА РАЦЭ

Нас смельных, мокрых прабіраюць дрыжкі,

А мы ішчы на беразе дрыжым.

Каб сонца прасушыла косы рыжыя,

Давай да сініх плёсаў пабязжым.

Хай нам услед кідаюць штошчы горкае,

Хай пляскаюць у ладкі плескачы.

А мы бязжым ішчаслівыя і гордыя,

Нам словы ў двукоссі ніпажым.

— Ларыса, што новага ў Вашым творчым жыцці адбылося апошнім часам?

— (Усімхвешча) "Славянскі базар". У гэтым годзе я выпусціла два кампакт-дзкі — "Індыяна" і "Прымак да Ларысы Долай". Зараз рыхтую яшчэ адзін. Безумоўна, значны дазвеш у маім творчым жыцці стала

присуджэнне мне прэміі "Авацыя".

— Калі Вы загалавалі пра «Авацыю», то, на Вашу думку, хто мог склаці Долайна сапраўдную канкурэнцыю ў намінацыі «Лепшая рок-спявачка»?

— Цяжка адказаць. Я думаю, што на гэта пытанне ўвогуле нельга даць дакладны адказ. Я нават не магу сказаць, да якога

“Хочацца проста светла жыць”

Глядзіш, і лодка вырвецца з-пад берагу і паймеш за трыдзець зямель, і ў нейкім царстве волны вечер беражна Нас высадзіць узрушаных на мель.

Р.С. Ну, як? Пішы, давай свае крытычныя заувагі!

“Добры дзень, Мікола! Сёння атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Я тры тыдні “загараю” на бульбе. Зусім недалёка ад Мінска. Лекцыі яшчэ ў мяне не было і літаб’яднаўня таксама. На “бульбе” напісала цыкл вершаў і нават невялікую пэзію. У “Чырвонай змене” за 21 верасня я ўпершыню выступіла ў прозе.

Ведаеш, прынеслі мне хлопцы газету “Ніва”. Яна выходзіць у Польшчы. У артыкуле “Ліст да Сакрата Яноўска” быў такі абзац: “Сапраўдны нацыяналізм даўна не толькі Беларусі. Аб гэтым сведчаць імёны Купалы і Коласа, Цёткі, Геніюс, Брыля, Быкава, Шамякіна, Мележа. Можна было б прадоўжыць пералік імён. Але варта ўпамінаць аб цэлым плеядзе маладых талентаў не толькі з высокім майстэрствам, але і з высокай нацыянальнай годнасцю. Такіх, як я, напрыклад, Жэня Янішчыц...” Мне гэта асабліва ўражала. Мне здаецца, што я ішчы нічога асаблівага не зрабіла. І наогул, нашы такія слава, такія словы звычайны, што чую я амаль кожны дзень!

У 11-м нумары “Маладосці” павіны быць мае вершы, гэта такое слова, якое я чую па тасюку разоў у дзень на філфак. Шчыра прызнаюся, яно мяне не толькі расстроіла, але і падчас надд’яе. Хочацца пайсці ад гэтых заўзятых вершаваных у нейкі іншы свет. Ну, скажам, у музыку ці зусім у геалогію. Хочацца проста светла жыць, ісці побач з сонцам і верыць толькі ў добрадзе няма цыніку і згістаў. Вось таму дома я сябе адчуваю значна лепш і вольней, дзе на кожным кроку твая беларуская крыніца, якая можа размаўляць з табой нязмушана і адкрыта. Ну, што гэта са мной? Прабач, калі ласка.

Так, хлопцы ды і дзяўчаты тут ёсць харошыя, хоць не было яшчэ ні адной творчай сустрэчы. Ад усіх іх табе вайляе-вайляе прывітанне ў шумнай Маскве. Вось, здаецца, у мяне і ўсё. Пішы. Чакаю. Моцна. Яг. Янішчыц.

25.IX.66.

А зараз крху пазізі.

Веру ў тое, што на свеце ёсць Проста незямная прыгажосць. Ні агні зыркастыя не спяляць, Веру ў кветку, што перад Купаллем

Завітае цветам светла-дымным

У густых барах майі Радзімы.

Веру ў тое, дзесяці па вясне Асярджана дагарыць мой след.

Хай і не заранкай, не купалкай,

Толькі б песняй самай шчырай, палкай!

“Мікола, добры дзень! Атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Прабач, што крху затрымаўся. Хутка сесія, а таму прыходзіцца грэці навуку. Нездзе 20 студзеня канчаюцца здаваць экзамены.

Была нядаўна ў “Маладосці”. Глядзела карктуру сваіх вершаў, спытала ў Аўрамчыка пра лёс тваіх вершаў. Ён сказаў, што ты стаіш на чарзе, але недзе ў 4-м ці 5-м нумары. Вось якія справы. А ў “Чырвонай змене” я не памятаю, калі была. У чачер павіна адбывацца літаб’яднаўне. Вось тады, магчыма, я патурбуна паважанага Валодзея Паўлава.

Белуніверсітэце рыхтую да друку чарговую кніжку маладых пазет даўнага храма навуку. Здала 300 рэдакцыю.

Так, Разанаў (як ён і сам прызнаецца) вельмі палюбіў Вярцінскага. Нават рыхтуе рафэрэ на яго вершы “Аб інтэлектуальнасці ў пазізіі”. Значна выраза. У 12-м нумары “Полымі” выступілі нашы Юрка Голуб і Анатоль Казловіч. Вядоўны прасіў даць свае вершы. У 31-і нумар. А ў “Молодую гвардыю” фота і паслала. Другі нумар 1967 года павінен мяне парадаваць.

“Ураган! Гаўрусёва выйшаў. Я купіла табе. Толькі не ведаю, ці вышлэ табе, ці ты сам завітаеш на Новы год? Напішы. А з “Днём пазізіі” нешта затрымаўся... Вось, магчыма, і ўсё. Пішы. Дасылай свае вершы. Чакаю. Вельмі. Жэня.

14.12.66”.

“Добры дзень, Мікола! Прабач мяне, летуценніцы, што бязбожна грашу: не даю табе каторы дзень адказу. Усё лекцыі, лекцыі, нудныя і цікавыя, а потым гэтак “падземнае інтэрнацкае царства”, дзе не так лёгка сябе адчуваеш. Прыходзіцца сумаваш па ўсяму зямному, па ўсяму чыстаму і высакароднаму. О, як хочацца мне светлаці і той чыстці, што акружалі мяне ў родных мясцінах, на майб’ядуменнай Ясельдзе.

...І вельмі цяжка знайсці сабе палічніка, які б разумеў цябе да апошняй кроплі светлаці. Праўда, ёсць у палкі майб’ядзін светлы чалавек, мая зямлячка Людэшка, як яе ўсе ласкава называю. А часам так патрэбны такі чалавек, што боль і сум не сумяшчлівы ў сваім адзіным маленкім сэрцы. Не ведаю, што рабіць...

“Мікола, добры дзень! Атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Адрэзж з навін. Новага — асаблівага — нічога. На “Узлёце” была толькі адзін раз. Трэба сказаць, што чакала нейкага інаша асярдждзя. Законнік за Губернатаравым туды не ходзіць. І наогул лічыць сябе вялікімі пэзістамі, не гавораць ужо пра Дзюбу. Так, даўношныя мае пазнаёміцца з першымі кніжкамі Сербантовіча, Малаўкі, Кусінакова, Чарні і Каняпелі. Найбольш удалымі лічу зборнікі Малаўкі і Сербантовіча. Паддавацца мне чарговая кніжка Бурдзіна “Дыханне”. Ці чытаў?

А пра Аўгінію Кавалюк дык я не ведаю, што гаварыць. Нешта я “Маўляўскае скарбы” (кніжка зусім нядаўна павялілася ў друку)

“Мікола, добры дзень! Атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Адрэзж з навін. Новага — асаблівага — нічога. На “Узлёце” была толькі адзін раз. Трэба сказаць, што чакала нейкага інаша асярдждзя. Законнік за Губернатаравым туды не ходзіць. І наогул лічыць сябе вялікімі пэзістамі, не гавораць ужо пра Дзюбу. Так, даўношныя мае пазнаёміцца з першымі кніжкамі Сербантовіча, Малаўкі, Кусінакова, Чарні і Каняпелі. Найбольш удалымі лічу зборнікі Малаўкі і Сербантовіча. Паддавацца мне чарговая кніжка Бурдзіна “Дыханне”. Ці чытаў?

А пра Аўгінію Кавалюк дык я не ведаю, што гаварыць. Нешта я “Маўляўскае скарбы” (кніжка зусім нядаўна павялілася ў друку)

“Мікола, добры дзень! Атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Адрэзж з навін. Новага — асаблівага — нічога. На “Узлёце” была толькі адзін раз. Трэба сказаць, што чакала нейкага інаша асярдждзя. Законнік за Губернатаравым туды не ходзіць. І наогул лічыць сябе вялікімі пэзістамі, не гавораць ужо пра Дзюбу. Так, даўношныя мае пазнаёміцца з першымі кніжкамі Сербантовіча, Малаўкі, Кусінакова, Чарні і Каняпелі. Найбольш удалымі лічу зборнікі Малаўкі і Сербантовіча. Паддавацца мне чарговая кніжка Бурдзіна “Дыханне”. Ці чытаў?

А пра Аўгінію Кавалюк дык я не ведаю, што гаварыць. Нешта я “Маўляўскае скарбы” (кніжка зусім нядаўна павялілася ў друку)

“Мікола, добры дзень! Атрымала твой ліст, за што шчыра ўдзячна. Адрэзж з навін. Новага — асаблівага — нічога. На “Узлёце” была толькі адзін раз. Трэба сказаць, што чакала нейкага інаша асярдждзя. Законнік за Губернатаравым туды не ходзіць. І наогул лічыць сябе вялікімі пэзістамі, не гавораць ужо пра Дзюбу. Так, даўношныя мае пазнаёміцца з першымі кніжкамі Сербантовіча, Малаўкі, Кусінакова, Чарні і Каняпелі. Найбольш удалымі лічу зборнікі Малаўкі і Сербантовіча. Паддавацца мне чарговая кніжка Бурдзіна “Дыханне”. Ці чытаў?

А пра Аўгінію Кавалюк дык я не ведаю, што гаварыць. Нешта я “Маўляўскае скарбы” (кніжка зусім нядаўна павялілася ў друку)

9 x 12

У Ларысы Долай муж — кароль...

□ Майя ШЭНДРЫК, “ЧЗ”.

Ларыса Долайна — “зорка” хутэй за ўсё не капрызна. Ва ўсімкім разе рэзкіх пераменаў настрою яна за сабой не заўважала, а калі з’яўляецца “на людзях”, імкнецца быць такой, як усе. Ліпень гэтага года падарыў Ларысе сустрэчу з Віцебскам, з яго цудоўным фестывалем “Славянскі базар”. На яго расійская зорка прыехала з мужам Віктарам і дачкой Ангелінай. Выступленні, прэзентацыі, сустрэчы — усё гэта было абавязковым у “праграме Долайнай”. У тым ліку і сустрэчы з журналістамі...

стылю адношуся сама. Мне проста падабаецца добрая музыка.

— Час, мода, артсці. Як Вы адчуваеце сябе ў гэтай раісцы?

— Я не імкнусь карэсці “пераскокаў”, пераганяць, быць падобнай на карэ-небудзь. Я сама па сабе. Я спяваю і не магу без гэтага.

— Ларыса, Вас ведаюць не толькі як эстрадную, але і як добрую джазавую спявачку. Якім бы мог быць ідэальны склад джазавых выканаўцаў для Вас?

— Трэба падумаць... Ну, скажам, Дзюк (Элінгтон). Яшчэ б я хацела паспяваць з Майклам Джэксанам.

— Што можна лічыць падзеяй нумар адзін у жыцці Долайнай — чалавека, якая зрабіла Долайну спявачкай?

— Хутэй за ўсё, характар. У мяне былі вельмі складаныя шлях на эстраду. І калі б мой партнёр характар... А ў жыцці са мной вельмі складана, і мае родныя могуць гэта пацвердзіць. (Муж і дачка Долайна ківаюць у знак згоды).

— У кінафільме “31 чэрвеня” Вы спявалі песню, у якой былі такія словы: “Буду, буду я каралевай, толькі дайце мне караля...”. Вы знайсці гэтага караля?

— Безумоўна. Гэта — мой муж.

— Калі Вы спяваеце са сцяны, наколькі Вас цікавіць рэакцыя гледача?

— Вельмі цікавіць. Я магу нават разгубіцца на сцэне, калі буду бачыць абывацкія твары. Я проста не магу працаваць, калі слухач мяне не “падтрымлівае”.

— Што такое “зорка” ў Вашым разуменні?

ГАРЧЫЧНІК

На хвалях гумару

— Вы абвінавачваеце ў тым, што стукнулі сваю жонку талеркай па галаве. Няхай вам яе не шкада? — Як жа не шкада — талерка была зусім новая.

— Ці ўсю самагонку ў цябе канфіскавалі?
— Не, удалося выратаваць дзве пляшкі.
— Але як?
— Выпіў перад прыходам міліцыі.

Жанчына прыбегла ў міліцыю:
— Мяне згваліцілі чавёра мучнікі!
— Не хвалюйцеся, грамадзянка, эндыдзем усіх.
— Усіх не трэба. Толькі трэцяга.

Жонка — мужу:
— Заўтра 20-я гадавіна нашага вяселля, як мы яе адзначым?
Муж — жонцы:
— Хвіліна маўчання.

Прыходзіць да доктара старая і гаворыць:
— Доктар, у мяне ўсё баліць.
— Ідзіце, бабка, за фіранку, распрайцеся.
— Зусім?
— Зусім, зусім, бабка.
Праз некаторы час адхіляецца фіранка, чуецца голас:
— Ну ідзі сюды, спакунік.

Вядомы кінарэжысёр — пачынаючай актрысе:
— Я запрашаю вас здымацца ў маёй новай карціне. Праз дзевяць месяцаў абяцаю вам Оскара.
— А калі гэта будзе дзевяціх?
А. БАБРОЎ.

— Мадам, я знайшоў няспраўнае ў вашым аўтамабілі.
— Якую?
— Ведаеце, кароткае замыканне...
— Дык жа хутчэй зрабіце яго даўжэйшым.

Ведзеш, Мілан, мне так хочацца купіць аўтамабіль... Пабычылі б свет.
— Той ці гэты? — удакладняе муж.

Паліцэйскі дапытвае ў шафера:
— Распавядаеце, як абдыслы амерыканца? — Вельмі проста. Мая чэшка патрабавала, каб я павярнуў направа, а жонка налева. Я стараўся задаволіць абедзвюх: страхнула не любіць скандаляў у сям'і.

Мімахогз

- Калі ж урэшце выведзеш на чыстую ваду тых, хто яе забрудавае.
- Калі ўжо быць варонай, дык толькі белай.
- Парадак каштуе дарага, беспарадак — яшчэ даражэй.
- Трымаў пень кару хваліцца: — Браток, я ж дубам радаўся.
- Крэда брацка-сёра: каб выйшлі з вады сухімі, дастаткова ўмыць рукі.
- Рыбе, якая трапіла ў сёкавае вадзіцкае завада, давацца нясолода.
- Да чаго дайшла цывілізацыя: дыханне і пое штурчэе.

Алесь БЯРЖЫНСКІ.

Малюнак Л. РАЗЛАДАВА.

СТРАКАТАЯ МАЗАІКА

3 рагавогу "жыццёвай вады"

У кнізе "Русский народ. Его быт, обряды, предания, суеверия и поэзия", якая выдана ў 1880 годзе, пра гарэлку гаворыцца наступнае. Гарэлка — збыток Аравіі. Раймунд Лівій знаходзіў яе ў востравах Мадыка, які быў у валадэнні араўіі, даведзў там ад аднаго вучонага мужа пра спосаб гатавання гарэлка, што называлася "жыццёвай вадой", і прывёз яе ў Еўропу ў 1290 годзе. Тады ўвесь свет лічыў гэту гарэлку за вадку, атрыманую з філасофскага каменя. Яе прыдзісвалі прымаць кроплі, і яна ўздзейнічала гаюча.

Генуэзскія купцы, спазнаўшы спосаб прыгатавання гэтай напіўкі ад Арнольда да Вілана, які выведзў ад Лівія, прадавалі ў шклянках за высокую цану як гаючы бальзам пад назовам "жыццёвая вада". Яны атрымлівалі яе шляхам выганіць з вінах дражжы і духмяныя трава, звароты, аморы, вадзяне, на скарынках і пладах.

Пасля падзення генуэзскага ганіду ў XV стагоддзі тайна вырабу зрабілася даволі вядомай, аднак гарэлка яшчэ доўга прадавалася як лярэства. Прадаваліся яна меркавалі, што гарэлка з яліска ў нас не раней чым у 1398 годзе, калі ўжо генуэзцы даставілі гарэлку ў Літву і пазнамілі нас са згубным напіўкам.

Рускую гарэлку рабілі са збожжа, пшаніцы і ячменю. Наюгу яна называлася віном і дзілілася на гатункі: звычайна сярэдняй дні. Цар Іван IV пабудаваў для сваёй арыяніцы шыноў у Маскве і дазваляў піць. Аднак ён не любіў выпіваць і дз-

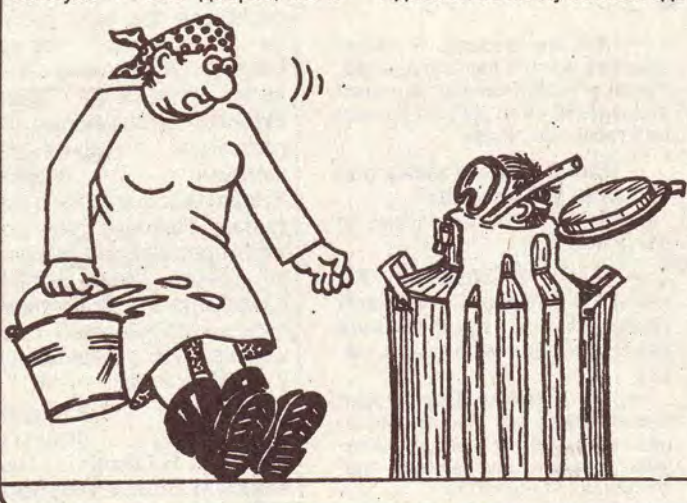
валіў народу вяселліца толькі на Святым тыдні, на Каляды і ў Дамітраўскую суботу. Ва ўсіх ішчы час загадаў саджаць п'яніцу ў турму. Цар Фёдар загадаў разламаць шынок, але Барыс Гадзюну, думачы пра дзяржаўныя даходы, чым пра народную мараль, загадаваў зноў пабудаваць і аддае ўсе моцныя напіткі на водкуп. Цар Міхал Фёдаравіч зноў знішчае шыны, але адкрывае піцейныя дамы, дзе прадавалася віно. Цар Аляксей аддае ўсё на водкуп і загадавае завесці шыны па аднаму ва ўсіх гарадах, а ў Маскве — тры.

Да Пятра знатныя людзі бавілі час у папойках, якія не лічыліся парокам. Гэта было нярэдкай за явай ўсёй Еўропе. Так, гаспадар, які не частаваў сваіх гасцей, лічыўся негасцінным, і з ім не хацелі знацца. Прыстойні прычынай для ўжывання гарэлкі служылі ў даўняйшы час тосты за здароўе гаспадары, затым гаспадарыні, далей — за кожную царскую асобу, патырхача, вядомыя саноўнікі, за перажоўжэнне зброі і г.д. Не выпіць за здароўе кожнага кубка віна значыла напавіда да дому, нежаданне аму дабра, а таксама і таму, за чые здароўе адмаўляліся выпіць. Гаспадар пачынаў першы і сваёй просьбай прымушаў усіх выпіваць да кроплі. У палове XVII стагоддзя выпіваў на імянінах, хрэсціні і вяселлях. У канцы гэтага ж стагоддзя пачаўшыся прэзмерны ўжыванне ў сталіцы, а жанчыны выкаранялі п'янства ў сваім асяроддзі. Аднак і пасля працяглага часу ў простым народзе існаваў звычай частаваць гасцей і прымушаў па прыказцы "В чужой моштыры со своим устом не суйся". Цяпер, між іншым, існуе супрацьлеглы прыказка "Потчевать велено, а неволить — грех".

Есць над чым задумацца над радкам, змешчаным вышэй, і нашаму пакаленню аматараў "жыццёвай вады".

Уладзімір ЯГОРЧАЎ.

Малюнак Л. РАЗЛАДАВА.

Дзяжурны рэдактар Павел СІМАНАЎ.

Заснавальнікі: ЦК СМБ, калектыв рэдакцыі газеты "Чырвоная змена". Выдавец: газетна-выдавецкае закрытае акцыянернае таварыства "Маладзін", 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а. Газета ўзнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. Набрала і зваротна ў наборы-выдавецкім бюро "ЧЗ".

Аўтары надрукаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.

Час падпісання ў друку па графіку — 19.20, падпісана — 19.20.

М. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Індэкс 63129. Тыраж 45 000. Зак. 87.

3 замежнага гумару

Перад шлагбаўмам выстраілася доўгая чарга аўтамашын. З будкі высоўваецца страляніца:
— Набарыцеся цягнення, толькі што мне паведамілі — цягнік спазнаецца на паўгадзіны.

— Паслухайце, мадам, вашай карове трэба купіць парасон.
— Навошта?
— Каб у малаці было меней вады.

У магазіне.
— Дайце мне бутэльку віна.
— Белага ці чырвонага?
— Абы-якога. Я — дальтонік.

Падрыхтаваў А. БАБРОЎСКІ.

На другі дзень дачка заходзіла да бацькі ў кабінет:

— Ты казаш, што кніжка спадабаецца, а яна мне нудная.
— Што, аднак не спадаба-ся? — заклапочана удакладняў бацька.
— Усё... — пазыхаючы, адказвала дачка. — Дзеці ў ёй некай па-даросламу гавораць... Ды не толькі гэта...
— Яны яшчэ з гадзіну удакладнялі недахопы твора, потым Марынка ішла глядзець тэлевізар, а Вяснянскі садзіўся за пісьмовы стол. Апрацаваўшы дзіцячыя заўвагі, ён у хуткім часе нёс у рэдакцыю судожную аб'ектыўную рэцэнзію на новы твор. Апошнім часам Максім Вяснянскі, не заважаючы на поспехі ў галіне дзіцячай тэматыкі, усё часцей паўтарае, што мае намер перайсці на крытыку твораў для юнацкага ўзросту. Для гэтага ён мае важкі падставы: кожны венак каля іх дома спінчаецца ху-дзенькі халачня і доўга глядзіць на Марынына акно.

Пераклаў М. БАЗАРЭВІЧ.

Паўло СУХАРАДА (Україна)

Удачлівы крытык

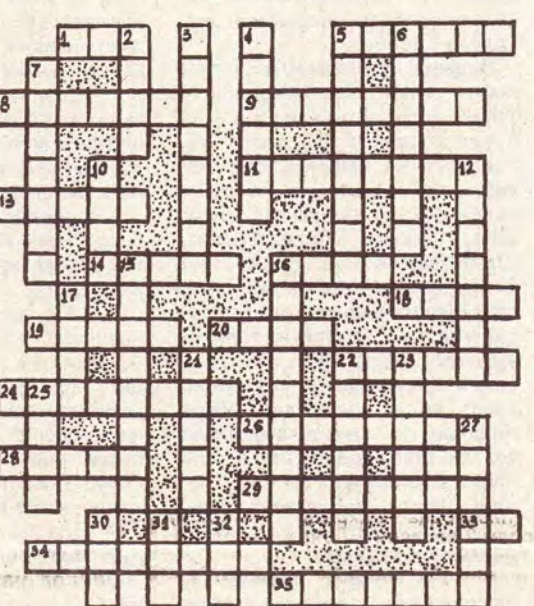
дзіяніства, развіваючы яго ва ўсіх сферах і аспектах дзіцячага фантазіі і неўзабаве дабіваючыся жада-нага. Узяўшыся за рукі, мы блука-ем з героем кніжкі квіццэўскіх лу-гамі, размаўляем з ім на тэмы, падрабязна аўтарам... Словам, ходзім тымі сцэнкамі, якія ў нас падказала фантазія аўтара. Як-раз у гэтай сферы можна заўважыць аўтарскія знаходкі, надаробкі, пралікі ў мастацкім творы. Але мастацкія плосьі і мінулыя падлічаныя потым ужо, калі вяртаюцца з дзіяніства ў ўраджэў у асобу прадзірлівага крытыка. Тады ўжо знаходжыў і моўныя аграхі, стылістычныя памылкі — адным словам, усё, нават нязначныя пралікі кнігі заўважваю. Але асноўнае — ацен-

Крыжаслоў-жарт

ПА ГАРЫЗАНТАЛІ: 1. Жалезавідкі. 2. Тварны ахлад. 3. Душа лепшага дома. 4. Зорка слабага і рэзкі сплёта (Кіпроты). 5. Калыска вада (парф.). 6. Абкладанне халасіюку. 7. Упарты рэч. 12. Тав. што на Вялікіх вострах (прыказка). 13. Велічавы прымаўка "у страха глаза велікі". 14. Рагатае клямо. 15. Паліныя збудаванні. 16. Бог вольнага кахання (мф.). 17. Падліткіны на "дурні" (можна — хобі А.Пушкіна). 18. Нахны адлітак. 22. Уздольнік падпрямства "Рогі і калыты" (літ.). 24. Жартунамоўны пара-варачень (лінгв.). 26. Папярэднік фартапына. 28. Кабыліны напітак. 29. Безуладнік, які кахае Прудона і Бакуніна. 33. Вялікі майстар сваёй справы. 34. Той, які жме, рве і штурхае (спорт). 35. Скура не варта вышкі (прымаўка "Овчинка выделки не стоит").

ПА ВЕРТЫКАЛІ: 2. Апошняе крыкуха. 3. Ліпавы здзіральнік. 4. Зарослы, не падстрыжаны чалавек. 5. Канторскі валакітчык. 6. Вобраз "нічыйства" палітычна (мф.). 7. Абкладанне халасіюку. 10. Упарты рэч. 12. Тав. што на Вялікіх вострах (прыказка). 15. Нахны адлітак. 16. Жартунамоўны пара-варачень (лінгв.). 26. Папярэднік фартапына. 28. Кабыліны напітак. 29. Безуладнік, які кахае Прудона і Бакуніна. 33. Вялікі майстар сваёй справы. 34. Той, які жме, рве і штурхае (спорт). 35. Скура не варта вышкі (прымаўка "Овчинка выделки не стоит").

Даслаў М. ТАРАСІК.

Звыш трыццаці парод сабак было прадставлена на выставі, якая прайшла ў Брэсце. На гарадскім ста-дыёне сабраліся сотні ўпадальнікаў чавераногіх.

Заўважана, што ў сем'ях брацтан-станавіцца ўсё больш "брату на-ших меншых", прычым, ад самых маленькіх экзэм-пляраў — да буй-ных ахоўных.

Фота Эдуарда КАБЯКА, БЕЛІНФАРМ.

КІНААФІША МІНСКА

11 ЖНІўНЯ
"МАСКАВА": Да дні будаўніцтва — д/ф "Біграфія новай кватэры" (перад сенамі). "Пасцукі, або На-чальная мафія" — 14.20. "Далёкая краіна" (2 с.) — 16.00, 18.20, 20.40. Інфармацыйна-папулярная праграма — 22.00.
"КАСТРЫЧНІК": "Далёкая краіна" (2 с.) — 16.00, 21.00. "Лу-на-парк" — 14.20, 19.00. "Маск-шоў" — 21.30.
"АУРА": "Зорныя войны" (1,5 с., д) — 13.30. "Брудная вільзіна" — 14.00, 16.00, 18.00, 19.30, 21.00. "Дэтэктыў Кід" — 15.30. "Народжаны забіваць" — 17.20, 19.10, 21.00.
"БРЕСЦЕ": "Прыватны ку-роп" — 12.00, 16.00, 19.30. "Шэлыя ў чорным" — 14.00, 17.40. "Кат з Кабалам" — 15.00, 16.30. "Народжаны забіваць" — 11.30, 18.10. "Я абяцаў, я пай-ду..." — 13.10. Інфармацыйна-па-пулярная праграма — 20.30.
"ВІЛЬНЮС": "Жыццё мему-ары" — 12.00, 17.00, 22.00 (н). "Глу-шыцель" — 13.30, 20.30. "Сва-вольнік з псыхуш" — 15.00, 18.30.
"ДРУЖБА": "Робат-паліцэйскі-2" — 14.00, 17.40, 21.00. "Прычыны з Нью-Йор-ка" — 16.00, 19.40.
"ПАРТЫЗАН": "Далёкая краіна" (2 с.) — 14.00 (с), 17.40, 21.30. "Бай-бай, бэб" — 16.10, 20.00.

"ПЕРАМОГА": "Кат з Каба-ла" — 13.00, 16.10, 17.40. "Народ-жаны забіваць" — 14.30, 19.10.
"САЛЮТ": "Далёкая краіна" (2 с.) — 13.30, 15.45, 19.30, 21.45. "Бай-бай, бэб" — 12.00, 18.00.
"СУШАСНІК": "Мужчынікі зігнэ" (кінакамерны) — 14.40. "Ша-дзеньчыны Клепарты" — 16.00, 17.40, 19.20, 21.00.
"БЕЛАРУСЬ": "Іспанская ру-жа" — 10.30, 13.30, 17.10, 20.30. "Кіборг-паліцэйскі" — 12.10, 15.30, 18.50, 20.40. "Народжаны забіваць" — 10.50, 14.00, 17.20, 19.00. "Блажыны гом" — 12.20. "Прыдзі" — 15.30.
"КІЕВ": "Кіборг-паліцэйскі" — 14.30, 16.20. "Небаспесная гульня" — 18.00, 19.40, 21.10.
"КАМАСОЛЕЦ": "Вораг мой" (д) — 10.30. "Прычыны з Нью-Йор-ка" — 12.00, 15.30, 19.00. "Тыя воля, Божа!" — 14.00, 17.30, 20.40. "Па-лёт чорнага анёла" — 15.00, 19.30, 21.10. Зала індыйскага фільма: "Як тры мушкетэры" (2 с.) — 17.00.
"МІР": "Начныя ястрабы" — 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 20.00. "Чысценькі старшалавкі" — 13.00, 17.00. "Прычыны з Нью-Йор-ка" — 15.00, 19.00, 20.40. Відазала: "Пачара" — 15.30, 17.30, 19.30.
"ПІЯНЕР": "Баль казак" (д) — 10.30. "Непераможная нага" (д) — 13.40.

ХАТНІ ЭКРАН

11, чацвер

Беларускае тэлебачанне
8.00. Рання рэспублікі.
8.10. Пад купалам Сусвету.
8.20. Наваўрэ.
8.30. Піль халілі на жарты.
8.35. "Незвычайны і дзіўны свет".
Д/ф.
8.05. "Маё каханне, мой смутак".
8.10.05. "Змяялоў".
11.40. Фільм-канцэрт.
12.40. "Піпалуха".
14.00. "Востраў капітанаў".
14.10. "Д'Арманды і тры мушкетэры".
15.40. Дак.фільм.
16.30. "Сіняя Сіма". Тэлеспектакль.
17.30. Навіны.
17.40. Спект-кадр.
18.05. Значыцца, маё пісьмо...
18.10. Абласныя навіны (Гродна).
18.25. Навіны 51-61-сі.
19.00. Футбол. Кубак кубкаў. "Фандок" (Бабруйск) — "Цірана" (Албанія).
21.00. Панама.
21.05. "Маё каханне, мой смутак".
22.25. Калімакт.
22.40. Пад купалам Сусвету.
22.50. Ніка.
23.05. Піль халілі на жарты.
23.10. Маладзёжны рэдакцыя Ук-раінскага тэлебачання "Гарт" у га-сіх у "Крока".
0.40. Наваўрэ.

Санкт-Пецярбург
12.00, 14.30, 19.30, 21.45. Інфарм ТБ.
12.10. Чароўная лінія.
12.25. "Німецкая хваля".
13.00. Хуткая дамога.
13.30. Фільм-канцэрт.
14.15. "Прыгоды капітана Урунг-ля".
14.25. Тэлемагніт.
14.45. "Два білеты на дзёны се-анс".
16.25. "Царэўна-жаба". Тэлеспек-такль.
17.30. Парады савадом.
17.40. Рэформа і ўлада.
18.10. "Жыццё-была пчола".
18.55. "Карына", "Ева Ваня".
19.05. "Мелодыі Вярхоўскага квар-тала".
20.45. Тэлежурнал баскет.
20.55. "Азона".
21.25. Тэлемагніт.
21.30. Па ўсёй Расіі.
22.00. Спорт, спорт, спорт...
22.15. "Спарт".
22.20. Выходзіць зноў.

Канал "Астанкіна"
5.30. Рання.
7.00, 10.00, 15.00, 17.00, 20.00, 23.10. Навіны.
8.00. Агляд рынку нерухомаці.
8.15. "Казка аб стравчаным часе".
8.40. "Далёкая рука".
9.05. "Жыццё запарка" (ЗША).
9.45. Прыдумалі.
10.20. Баскетбол. Чэмпіянат свету. Мужчыны. 1/4 фіналу. Перадача з Канады.
15.25. "Вайна гобатаў".
15.50. Музыцыролі.
16.05. "Да 16 і старэйшым".
16.25. Дакументы і лісы.
17.40. Загадка СБ.
17.50, 20.30, Наваўрэ.
18.00. Гадзіна пік.
18.25. "Далёкая рука".
18.55. Лясо.
19.40. Значыцца, маё пісьмо...
20.40. Масква-Крым.
21.00. Ламі "Мільён".
21.30. "Дарога ў Парыж".
23.20. За чыгаскай зоркай...
8.00, 11.00, 15.00, 18.00, 22.00. Весткі.
7.00. Час дэзалеваў людзей.
7.30. Віртуозы 2000 года.
8.00. Навіны 51-61-сі.
8.30. Пахалі.
8.40. "Сіняя-Барбара".
9.30. Чароты кудравыя.
9.40. "Два і журавель". Спектакль.
10.40. Сяляцкая сям'я.
12.55. Музычны фестываль "Белыя нocy". 2-я частка.
14.35. "Адзіны Аляксандра Вярхоўскага".
16.30. "Панараш-кветка".
17.30. Навіны.
17.40. "Тайна краіны Суніцы".
18.00. Экзаміны.
18.10. Абласныя навіны (Магілёў).
18.25. Навіны 51-61-сі.
19.00. Бізнес-рынг.
19.35. Вечеры паміж А.Архавы.
20.20. Студыя "Тэлебачання".
20.35. Калімакт.
21.00. Значыцца, маё пісьмо...
21.35. Піль халілі на жарты.
21.40. Калімакт.
21.45. "Вочы чорныя". 1-я і 2-я серыі.
23.50. Ніка.
0.05 Пад купалам Сусвету.
0.15. Наваўрэ.

Канал "Расія"
8.00, 11.00, 15.00, 18.00, 22.00. Весткі.
7.00. Час дэзалеваў людзей.
7.30. Віртуозы 2000 года.
8.00. Навіны 51-61-сі.
8.30. Пахалі.
8.40. "Сіняя-Барбара".
9.30. Чароты кудравыя.
9.40. "Два і журавель". Спектакль.
10.40. Сяляцкая сям'я.
12.55. Музычны фестываль "Белыя нocy". 2-я частка.
14.35. "Адзіны Аляксандра Вярхоўскага".
16.30. "Панараш-кветка".
17.30. Навіны.
17.40. "Тайна краіны Суніцы".
18.00. Экзаміны.
18.10. Абласныя навіны (Магілёў).
18.25. Навіны 51-61-сі.
19.00. Бізнес-рынг.
19.35. Вечеры паміж А.Архавы.
20.20. Студыя "Тэлебачання".
20.35. Калімакт.
21.00. Значыцца, маё пісьмо...
21.35. Піль халілі на жарты.
21.40. Калімакт.
21.45. "Вочы чорныя". 1-я і 2-я серыі.
23.50. Ніка.
0.05 Пад купалам Сусвету.
0.15. Наваўрэ.

12, пятніца

Беларускае тэлебачанне
8.00. Рання рэспублікі.
8.10. Пад купалам Сусвету.
8.20. Наваўрэ.
8.30. Піль халілі на жарты.
8.35. "Незвычайны і дзіўны свет".
Д/ф.
8.05. "Маё каханне, мой смутак".
8.10.05. "Змяялоў".
11.40. Фільм-канцэрт.
12.40. "Піпалуха".
14.00. "Востраў капітанаў".
14.10. "Д'Арманды і тры мушкетэры".
15.40. Дак.фільм.
16.30. "Сіняя Сіма". Тэлеспектакль.
17.30. Навіны.
17.40. Спект-кадр.
18.05. Значыцца, маё пісьмо...
18.10. Абласныя навіны (Гродна).
18.25. Навіны 51-61-сі.
19.00. Футбол. Кубак кубкаў. "Фандок" (Бабруйск) — "Цірана" (Албанія).
21.00. Панама.
21.05. "Маё каханне, мой смутак".
22.25. Калімакт.
22.40. Пад купалам Сусвету.
22.50. Ніка.
23.05. Піль халілі на жарты.
23.10. Маладзёжны рэдакцыя Ук-раінскага тэлебачання "Гарт" у га-сіх у "Крока".
0.40. Наваўрэ.

Санкт-Пецярбург
12.00, 14.30, 19.30, 21.45. Інфарм ТБ.
12.10. Чароўная лінія.
12.25. "Німецкая хваля".
13.00. Хуткая дамога.
13.30. Фільм-канцэрт.
14.15. "Прыгоды капітана Урунг-ля".
14.25. Тэлемагніт.
14.45. "Два білеты на дзёны се-анс".
16.25. "Царэўна-жаба". Тэлеспек-такль.
17.30. Парады савадом.
17.40. Рэформа і ўлада.
18.10. "Жыццё-была пчола".
18.55. "Карына", "Ева Ваня".
19.05. "Мелодыі Вярхоўскага квар-тала".
20.45. Тэлежурнал баскет.
20.55. "Азона".
21.25. Тэлемагніт.
21.30. Па ўсёй Расіі.
22.00. Спорт, спорт, спорт...
22.15. "Спарт".
22.20. Выходзіць зноў.

Канал "Астанкіна"
5.30. Рання.
7.00, 10.00, 15.00, 17.00, 20.00, 23.10. Навіны.
8.00. Агляд рынку нерухомаці.
8.15. "Казка аб стравчаным часе".
8.40. "Далёкая рука".
9.05. "Жыццё запарка" (ЗША).
9.45. Прыдумалі.
10.20. Баскетбол. Чэмпіянат свету. Мужчыны. 1/4 фіналу. Перадача з Канады.
15.25. "Вайна гобатаў".
15.50. Музыцыролі.
16.05. "Да 16 і старэйшым".
16.25. Дакументы і лісы.
17.40. Загадка СБ.
17.50, 20.30, Наваўрэ.
18.00. Гадзіна пік.
18.25. "Далёкая рука".
18.55. Лясо.
19.40. Значыцца, маё пісьмо...
20.40. Масква-Крым.
21.00. Ламі "Мільён".
21.30. "Дарога ў Парыж".
23.20. За чыгаскай зоркай...
8.00, 11.00, 15.00, 18.00, 22.00. Весткі.
7.00. Час дэзалеваў людзей.
7.30.